28 -05- 2026

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

Број: ЈН2-02-07-1-353-10/26
Бања Лука, 21.5.2026. године.

Канцеларија за разматрање жалби Босне и Херцеговине, Филијала Бања Лука у вијећу састављеном од чланова, Ервина Бибановића, као предсједника вијећа, Драгана Билића и Наташе Голић као чланова вијећа, рјешавајући по жалби понуђача "Босна-ком" д.о.о. Грачаница, број 4-03/26 од 26.2.2026. године, изјављеној на Одлуку о избору најповољнијег понуђача, број 03-46/26 од 9.2.2026. године и Рјешење, број 03-89/26 од 25.2.2026. године, уговорног органа Јавна предшколска установа „Мајке Југовић" Добој, у отвореном поступку јавне набавке роба „Набавка прехрамбених производа за потребе Јавне предшколске установе „Мајке Југовић" Добој", на основу члана 111. ст. (1) тачка д) и ст. (10) Закона о јавним набавкама („Службени гласник БиХ", бр. 39/14, 59/22 и 50/24), на сједници вијећа, одржаној дана 21.5.2026. године, донијела је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Жалба се усваја.

2. Поништава се Рјешење, број 03-89/26 од 25.2.2026. године, и предмет се враћа уговорном органу у фазу рјешавања жалбе понуђача/жалиоца СТР Мјешовита роба „Делфин" с.п. власник Рада Милаковић.

3. Повратсредстава уплаћених на име накнаде за покретање жалбеног поступка, у износу од 3.000,00 КМ, извршиће се на основу посебног рјешења овог органа.

4. Усваја се захтјев за накнаду трошкова административне таксе у висини од 50,00 КМ.

5. Обавезује се уговорни орган да надокнади жалиоцу трошкове жалбеног поступка из тачке 4. овог рјешења у износу од 50,00 КМ, у року од 8 дана од дана пријема овог рјешења.

О б р а з л о ж е њ е

Дана 12.1.2026. године уговорни орган Јавна предшколска установа „Мајке Југовић“ Добој (у даљем тексту: уговорни орган) објавио је Обавјештење о набавци, број: 1320-1-1-2-3-1/26 у отвореном поступку јавне набавке роба „Набавка прехрамбених производа за потребе Јавне предшколске установе „Мајке Југовић“ Добој“.

Након проведеног поступка јавне набавке уговорни орган је донио Одлуку о избору најповољнијег понуђача, број 03-46/26 од 9.2.2026. године и Рјешење, број 03-89/26 од 25.2.2026. године, којим је усвојена жалба понуђача СТР Мјешовита роба „Делфин“ с.п. власник Рада Милаковић. Незадовољан садржајем Одлуке и Рјешења, понуђач “Босна-ком“ д.о.о. Грачаница (у даљем тексту: жалилац) изјављује жалбу број 5-05/26 од 6.3.2026. године, коју је уговорни орган у складу са чланом 100. став (5) Закона о јавним набавкама жалбу, заједно са изјашњењем проследило Канцеларији за разматрање жалби, Филијала Бањалука.

Жалилац изјављује жалбу због повреде одредаба материјалног прописа, Закона о јавним набавкама и повреде поступка.

Жалилац у жалби наводи:

- Да понуђач „Лала и Лаћо“ д.о.о. Бијељина није доказао испуњеност услова техничке и професионалне способности, јер достављени Списак извршених уговора не садржи бројеве и датуме закључених уговора, нити се из истог може утврдити да је извршен било који уговор. Даље наводи да је достављена Потврда број 3390/25 од 22.09.2025. године неприхватљива, јер се односи на оквирни споразум, а не на реализован уговор, при чему оквирни споразум не представља уговор о извршењу већ само основ за закључивање појединачних уговора. Жалилац истиче да је увидом у портал Агенције за јавне набавке утврдио да је из наведеног оквирног споразума закључен само један уговор у вриједности од 49.214,00 КМ, што је мање од минимално захтијеваних 50.000,00 КМ без ПДВ-а, те да не постоји доказ да је исти реализован у цијелости. Сматра да су у Потврди погрешно изједначени оквирни споразум и уговор о извршењу, због чега је Потврда неуредна, а понуда неприхватљива.

- Да понуђач „Примапром“ д.о.о. Бања Лука није испунио услове техничке и професионалне способности из члана 48–49 Закона о јавним набавкама, јер је у предметном поступку доставио Потврду о реализацији уговора у вриједности од 153.225,00 КМ, коју је користио и у другом паралелно вођеном поступку јавне набавке код истог уговорног органа. Жалилац наводи да је у једном поступку био захтијеван минимално реализован уговор у вриједности од 150.000,00 КМ, а у другом 50.000,00 КМ, те да једна иста потврда не може истовремено служити као доказ у оба поступка, јер њена вриједност не покрива укупно тражени износ од 200.000,00 КМ. Даље истиче да потврда није уредна, јер не садржи име, презиме и функцију потписника, што код жалиоца изазива сумњу у вјеродостојност потврде и реализацију наведених уговора.

- Да је уговорни орган погрешно примијенио одредбе Закона о јавним набавкама и повриједио правила жалбеног поступка, јер није све понуђаче упознао са вођењем жалбеног поступка, нити је понуђачима чије понуде намјерава одбацити доставио жалбу ради изјашњења, како би им омогућио да се изјасне и заштите своја права и интересе у поступку. Даље наводи да је Рјешење број 03-89/26 неуредно, јер не садржи податке у којој се фази поступак налази, нити је након стављања ван снаге претходне одлуке донесена нова одлука у складу са чланом 69. Закона о јавним набавкама. Посебно оспорава законитост одбацивања његове понуде као неприхватљиве због недостављања Изјаве о подуговарању, наводећи да недостављање такве изјаве значи да понуђач нема намјеру подуговарати, те да се понуда по том основу не може сматрати неправилном. Такође истиче да је у понуди доставио изјаву којом се обавезао да ће вршити испоруку робе, сматрајући да је тиме потврдио способност извршења уговора.

Жалилац предлаже да се предметна жалба усвоји, те да се поништи оспорена одлука и рјешење, те предмет врати уговорном органу на поновно поступање, како би се поступак наставио и окончао у складу са Законом о јавним набавкама, подзаконским актима и одредбама тендерске документације, те донијела законита и правилна одлука. Истовремено, жалилац тражи и поврат уплаћене накнаде за вођење жалбеног поступка и административне таксе.

Актом број 03-104/26 од 3.3.2026. године, уговорни орган је, у складу са одредбом члана 100. Закона о јавним набавкама, доставио Канцеларији за разматрање жалби Босне и Херцеговине – филијала Бања Лука, изјашњење на наводе жалбе, заједно са цјелокупном документацијом која се односи на предметни поступак јавне набавке. У наведеном акту, констатовано је да је предметна жалба благовремена, допуштена и уредна, те да је изјављена од овлашћеног лица и лица са активном легитимацијом, али да се, по оцјени уговорног органа, иста у цијелости сматра неоснованом.

У складу са чланом 94. став (3) Закона о јавним набавкама, жалилац је актом овог органа број ЈН2-02-07-1-353-3/26 од 5.3.2026. године обавијештен о изјашњењу уговорног органа, те му је омогућено да се о истом изјасни. Увидом у спис предмета утврђено је да је жалилац благовремено доставио одговор на изјашњење уговорног органа, у којем је навео да у цијелости остаје при свом жалбеном наводу.

Прије упуштања у разматрање жалбених навода овај орган је утврдио да је жалба допуштена, благовремена, изјављена од стране овлаштеног лица и од лица које има активну легитимацију, све у складу са чланом 109. Закона о јавним набавкама.

Овај орган је утврдио да су испуњени и формални услови за рјешавање по жалби у складу са члановима 105. и 108. став (3) ЗЈН.

Жалба је основана.

Овај орган је увидом у достављену документацију, те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези, а у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, утврдио да је жалба основана.

Жалилац у **првом жалбеном наводу** истиче да понуђач „Лала и Лаћо" д.о.о. Бијељина није доказао испуњеност услова техничке и професионалне способности, јер достављени Списак извршених уговора не садржи бројеве и датуме закључених уговора, нити се из истог може утврдити да је извршен било који уговор. Даље наводи да је достављена Потврда број 3390/25 од 22.09.2025. године неприхватљива, јер се односи на оквирни споразум, а не на реализован уговор, при чему оквирни споразум не представља уговор о извршењу већ само основ за закључивање појединачних уговора. Жалилац истиче да је увидом у портал Агенције за јавне набавке утврдио да је из наведеног оквирног споразума закључен само један уговор у вриједности од 49.214,00 КМ, што је мање од минимално захтијеваних 50.000,00 КМ без ПДВ-а, те да не постоји доказ да је исти реализован у цијелости. Сматра да су у Потврди погрешно изједначени оквирни споразум и уговор о извршењу, због чега је Потврда неуредна, а понуда неприхватљива.

Уговорни орган је овај жалбени навод оцијенио неоснованим. Наводи да је тендерском документацијом био прописан услов достављања списка извршених уговора уз потврду друге уговорне стране о успјешној реализацији најмање једног уговора у минималној вриједности од 50.000,00 КМ без ПДВ-а, у складу са чланом 48. став (3) Закона о јавним набавкама.

Уговорни орган истиче да је увидом у понуду понуђача „Лала и Лаћо" д.о.о. Бијељина утврђено да је достављен Списак извршених уговора, као и Потврда о успјешно реализованом уговору, потписана и овјерена од стране друге уговорне стране. У Потврди је наведено да је ријеч о оквирном споразуму, наведено је његово трајање, као и реализована вриједност у износу од 74.500,34 КМ. Наводи да су подаци из Потврде усклађени са подацима из Списка извршених уговора.

Даље истиче да је увидом у годишње обавјештење о додјели уговора утврђено да је укупна вриједност оквирног споразума износила 98.428,00 КМ без ПДВ-а, те да чињеница да је у обавјештењу евидентиран један појединачни уговор у износу од 49.214,00 КМ не доводи у питање тачност и валидност Потврде о реализованом послу издате од стране друге уговорне стране.

Жалилац у одговору на изјашњење остаје код навода из жалбе и истиче да достављена Потврда није прихватљив доказ, јер се односи на оквирни споразум, а не на реализован уговор. Наводи да уговорни орган не прави разлику између оквирног споразума и појединачног уговора закљученог на основу оквирног споразума. Посебно указује да је и сам уговорни орган у изјашњењу потврдио да је у Потврди наведено да се ради о оквирном споразуму. Даље истиче да је увидом у портал Агенције за јавне набавке утврђено постојање само једног уговора у износу од 49.214,00 КМ, што не испуњава

услов минималне вриједности од 50.000,00 КМ, нити постоји доказ да је исти реализован у цијелости. Сматра да су и Потврда и Списак извршених уговора невалидни.

Чланом 48. став (2) тачка а) Закона о јавним набавкама прописано је да уговорни орган може захтијевати као доказ техничке и професионалне способности списак извршених уговора у посљедње двије до три године, уз потврду о њиховој успјешној реализацији.

Чланом 48. став (3) Закона о јавним набавкама прописано је да потврда о уредно извршеним уговорима садржи: назив и сједиште уговорних страна, предмет уговора, вриједност уговора, вријеме и мјесто извршења уговора, те наводе о уредно извршеним обавезама.

Увидом у тендерску документацију утврђено је да је уговорни орган захтијевао достављање списка извршених уговора уз потврду о успјешној реализацији најмање једног уговора у минималној вриједности од 50.000,00 КМ без ПДВ-а.

Увидом у понуду понуђача „Lala i Laćo" д.о.о. Бијељина утврђено је да је достављен Списак извршених уговора, овјерен потписом и печатом овлашћеног лица, као и Потврда број 3390/25 од 22.09.2025. године, издата и овјерена од стране друге уговорне стране, у складу са чланом 48. став (3) Закона о јавним набавкама.

Из садржаја Потврде произлази да је понуђач реализовао послове по основу оквирног споразума број 1412/24 у вриједности од 74.500,34 КМ. Овај орган налази да чињеница да је реализација вршена по основу оквирног споразума не утиче на валидност достављене Потврде, будући да је иста издата од стране друге уговорне стране као потврда о успјешно реализованом послу, са јасно наведеном реализованом вриједношћу.

Такође, околност да је на порталу Агенције за јавне набавке евидентиран појединачни уговор у износу од 49.214,00 КМ не доказује да у оквиру реализације предметног оквирног споразума није било и других појединачних наруџби или реализација, нити доводи у питање истинитост и тачност Потврде издате од стране уговорног органа који је био друга уговорна страна у реализацији посла.

Овај орган посебно указује да је чланом 48. Закона о јавним набавкама прописано достављање потврде о успјешно реализованим уговорима, али није прописана обавеза да се уз потврду достављају и сви појединачни уговори закључени на основу оквирног споразума. Достављена Потврда садржи све елементе прописане чланом 48. став (3) Закона о јавним набавкама и као таква представља валидан доказ техничке и професионалне способности.

На основу наведеног, овај жалбени навод се одбија као **неоснован**, јер је понуђач „Лала и Лаћо" д.о.о. Бијељина доставио валидан доказ о успјешној реализацији посла у

складу са условима из тендерске документације и чланом 48. Закона о јавним набавкама.

Жалилац у **другом жалбеном наводу** истиче да понуђач „Примапром" д.о.о. Бања Лука није испунио услове техничке и професионалне способности из члана 48–49 Закона о јавним набавкама, јер је у предметном поступку доставио Потврду о реализацији уговора у вриједности од 153.225,00 КМ, коју је користио и у другом паралелно вођеном поступку јавне набавке код истог уговорног органа. Жалилац наводи да је у једном поступку био захтијеван минимално реализован уговор у вриједности од 150.000,00 КМ, а у другом 50.000,00 КМ, те да једна иста потврда не може истовремено служити као доказ у оба поступка, јер њена вриједност не покрива укупно тражени износ од 200.000,00 КМ. Даље истиче да потврда није уредна, јер не садржи име, презиме и функцију потписника, што код жалиоца изазива сумњу у вјеродостојност потврде и реализацију наведених уговора.

Уговорни орган овај жалбени навод сматра неоснованим. Наводи да је понуђачима дозвољено да исту потврду о успјешно реализованом уговору користе у више поступака јавне набавке, под условом да та потврда испуњава услове прописане конкретном тендерском документацијом.

Уговорни орган истиче да је у предметном поступку тендерском документацијом био прописан услов достављања потврде о успјешној реализацији најмање једног уговора у минималној вриједности од 50.000,00 КМ без ПДВ-а. Увидом у понуду понуђача „Primaprom" д.о.о. Бања Лука утврђено је да је достављена потврда у којој је наведено да је понуђач током 2024. и 2025. године уредно реализовао уговор о набавци прехрамбених роба у укупној вриједности од 153.225,00 КМ без ПДВ-а, чиме је испунио услов из тендерске документације.

Даље наводи да члан 48. став (3) Закона о јавним набавкама јасно прописује које елементе потврда мора садржавати, те да међу обавезним елементима нису прописани име, презиме и функција потписника. Увидом у достављену потврду утврђено је да иста садржи потпис и печат издаваоца, те да је сачињена у складу са законом.

Жалилац у одговору на изјашњење остаје код навода из жалбе. Истиче да није спорно да потврда формално садржи елементе из члана 48–49 Закона о јавним набавкама, али да је спорно што је иста потврда коришћена у два паралелна поступка код истог уговорног органа, при чему њена вриједност не задовољава збирно тражене услове у оба поступка. Наводи да би, у случају додјеле оба уговора понуђачу „Primaprom" д.о.о. Бања Лука, исти располагао само једном потврдом у вриједности од 153.225,00 КМ, што не би било довољно за оба поступка. Такође понавља да потврда није уредна јер не садржи податке о лицу које ју је потписало, што код жалиоца изазива сумњу у њену вјеродостојност.

Чланом 48. став (2) тачка а) Закона о јавним набавкама прописано је да уговорни орган може захтијевати списак извршених уговора уз потврду о њиховој успјешној реализацији.

Чланом 48. став (3) Закона о јавним набавкама прописано је да потврда о уредно извршеним уговорима мора садржавати: назив и сједиште уговорних страна, предмет уговора, вриједност уговора, вријеме и мјесто извршења и наводе о уредно извршеним обавезама.

Увидом у тендерску документацију утврђено је да је у предметном поступку као услов техничке и професионалне способности захтијевана потврда о успјешно реализованом најмање једном уговору у минималној вриједности од 50.000,00 КМ без ПДВ-а.

Увидом у понуду понуђача „ Примапром “ д.о.о. Бања Лука утврђено је да је исти доставио потврду из које произлази да је током 2024. и 2025. године реализовао уговор о набавци прехрамбених роба у укупној вриједности од 153.225,00 КМ без ПДВ-а.

Овај орган налази да околност што је понуђач исту потврду користио у више поступака јавне набавке, не представља повреду Закона о јавним набавкама, нити тендерске документације, јер је у сваком појединачном поступку потребно оцјењивати да ли достављени доказ испуњава услове конкретног поступка. У предметном поступку захтијевани минимални износ износио је 50.000,00 КМ без ПДВ-а, а достављена потврда вишеструко премашује наведени услов.

Такође, навод жалиоца да би потврда морала покривати збирне вриједности услова из више различитих поступака није основан, јер сваки поступак јавне набавке представља засебну правну и чињеничну цјелину, а Закон о јавним набавкама не прописује ограничење да се једна референца или потврда може користити само у једном поступку.

У погледу навода да потврда не садржи име, презиме и функцију потписника, утврђено је да члан 48. став (3) Закона о јавним набавкама не прописује наведене елементе као обавезан садржај потврде. Достављена потврда садржи потпис и печат издаваоца, те овај орган налази да нема основа за довођење у сумњу њене вјеродостојности.

На основу наведеног, овај жалбени навод се одбија као **неоснован**, јер је понуђач „Примапром“ д.о.о. Бања Лука доставио валидну потврду о успјешно реализованом уговору, која испуњава услове прописане тендерском документацијом и чланом 48. Закона о јавним набавкама.

Жалилац у **трећем жалбеном наводу** истиче да је уговорни орган погрешно примијенио одредбе Закона о јавним набавкама и повриједио правила жалбеног поступка, јер није све понуђаче упознао са вођењем жалбеног поступка, нити је понуђачима чије понуде намјерава одбацити доставио жалбу ради изјашњења, како би им омогућио да се изјасне и заштите своја права и интересе у поступку. Даље наводи да

је Рјешење број 03-89/26 неуредно, јер не садржи податке у којој се фази поступак налази, нити је након стављања ван снаге претходне одлуке донесена нова одлука у складу са чланом 69. Закона о јавним набавкама.

Посебно оспорава законитост одбацивања његове понуде као неприхватљиве због недостављања Изјаве о подуговарању, наводећи да недостављање такве изјаве значи да понуђач нема намјеру подуговарати, те да се понуда по том основу не може сматрати неправилном. Такође истиче да је у понуди доставио изјаву којом се обавезао да ће вршити испоруку робе, сматрајући да је тиме потврдио способност извршења уговора.

Уговорни орган у изјашњењу наводи да оставља могућност да је дошло до временског неслагања у достављању рјешења, али истиче да наведено није од утицаја на законитост поступка.

Даље наводи да је понуда жалиоца правилно оцијењена као неприхватљива, јер иста није садржавала Изјаву о подуговарању захтијевану тендерском документацијом. Поред наведеног, уговорни орган истиче да је жалилац у изјави о начину доставе робе навео да ће испоруку вршити до 12:00 часова, иако је тендерском документацијом било прописано да се испорука мора вршити до 10:00 часова, чиме понуда није била у складу са техничким захтјевима уговорног органа.

Жалилац у одговору на изјашњење истиче да је посљедњег дана жалбеног рока запримио рјешење број 03-89/26, којим је његова понуда накнадно одбачена као неприхватљива. Наводи да је уговорни орган претходно прихватио све понуде и уврстио их у е-аукцију, те да накнадна оцјена понуде по жалби другог понуђача није заснована на закону.

Даље истиче да недостављање Изјаве о подуговарању представља формални недостатак који није утицао на садржај и валидност понуде. У погледу рока испоруке, жалилац сматра да је достављеном изјавом потврдио способност уредног снабдијевања уговорног органа.

Жалилац посебно истиче да уговорни орган није доказао да је, у складу са чланом 99. став (3) и чланом 102. Закона о јавним набавкама, обавијестио понуђаче о изјављеној жалби и омогућио им изјашњење, нити је након стављања ван снаге претходне одлуке донио нову закониту одлуку.

Чланом 99. став (3) Закона о јавним набавкама прописано је да уговорни орган обавјештава понуђаче о уложеној жалби. Чланом 100. став (3) Закона о јавним набавкама прописано је да уговорни орган, уколико усвоји жалбу у цјелости или дјелимично, својим рјешењем ће исправити радњу, предузети чињење, измијенити и/или допунити тендерску документацију или може постојећу одлуку или рјешење ставити ван снаге и замијенити је другом одлуком или рјешењем. Чланом 2. тачка л) Закона о јавним набавкама прописано је да је прихватљива понуда

она која је у складу са тендерском документацијом и која у потпуности испуњава све захтјеве уговорног органа.

Чланом 68. став (4) Закона о јавним набавкама прописано је да уговорни орган одбацује понуду која није потпуна и не испуњава захтјеве из тендерске документације.

Увидом у тендерску документацију утврђено је да је уговорни орган захтијевао достављање Изјаве о подуговарању као саставног дијела понуде, као и изјаве о динамици испоруке робе, при чему је било прописано да се испорука врши најкасније до 10:00 часова.

Увидом у понуду жалиоца утврђено је да иста не садржи Изјаву о подуговарању захтијевану тендерском документацијом. Такође је утврђено да је жалилац у достављеној изјави навео да ће испоруку робе вршити до 12:00 часова, што није у складу са јасно прописаним захтјевом тендерске документације.

Овај орган налази да наведени недостаци нису формалне природе, већ представљају одступање од обавезних услова тендерске документације. Чињеница да понуђач није доставио тражену Изјаву о подуговарању, као и да је понудио рок испоруке супротан захтјевима уговорног органа, чини понуду непотпуном и неприхватљивом у смислу члана 2. тачка л) и члана 68. став (4) Закона о јавним набавкама.

Међутим, истовремено је утврђено да уговорни орган није доказао да је, у складу са чланом 99. став (3) и чланом 102. Закона о јавним набавкама, по пријему жалбе обавијестио учеснике у поступку. Такође је утврђено да је претходну одлуку ставио ван снаге, али није донио нову одлуку којом би поступак био окончан или настављен у складу са чланом 100. став (3) Закона о јавним набавкама.

На основу наведеног, овај жалбени навод се дјелимично усваја као основан у дијелу који се односи на процесне повреде учињене од стране уговорног органа, јер исти није доказао да је обавијестио понуђаче у складу са чланом 99. став (3), нити је након стављања ван снаге претходне одлуке донио нову закониту одлуку.

У преосталом дијелу жалбени навод се одбија као неоснован, јер је уговорни орган правилно оцијенио понуду жалиоца као неприхватљиву због недостављања Изјаве о подуговарању и непоштовања захтијеваног рока испоруке робе прописаног тендерском документацијом.

Узимајући у обзир напријед утврђено чињенично стање, по оцјени овог органа, оспорено рјешење није засновано на правилној примјени Закона о јавним набавкама и релевантних подзаконских аката. Законитост оспореног рјешења је доведена у питање наводима из жалбе, те је жалба жалиоца оцијењена као основана у смислу одредбе члана 111. став (1) тачка д) Закона о јавним набавкама („Службени гласник БиХ“, бр. 39/14, 59/22 и 50/24), у вези са чланом 230. став (2) Закона о управном поступку

(„Службени гласник БиХ“, бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16), због чега је одлучено као у диспозитиву.

Повратуплаћених средстава по основу накнаде за покретање жалбеног поступка, у износу од 3.000,00 КМ, извршиће се посебним актом, у складу са чланом 108. став (7) Закона о јавним набавкама и чланом 4. Инструкције о начину уплате, контроле и повратанакнада прописаних чланом 108. Закона о јавним набавкама.

Усваја се захтјев жалиоца којим тражи да уговорни орган надокнади трошкове поступка који се односе на уплаћену административну таксу у износу од 50,00 КМ, у складу са чланом 119. став (4), (5), (8) и (9) Закона о јавним набавкама.

Будући да је жалилац у жалбеном поступку успио са жалбом, а сагласно члану 119. став (5) Закона о јавним набавкама странка на чију је штету жалбени поступак окончан дужна је супротној страни надокнадити јасно прецизиране и оправдане трошкове који су јој настали учешћем у жалбеном поступку. Како је жалилац у жалби поставио захтјев за накнаду уплаћене административне таксе у износу од 50,00 КМ, те је на захтјев овог органа, актом број: ЈН2-02-07-1-193-3/26 од 06.02.2026. године, наложено да изврши уплату административне таксе у наведеном износу, коју је жалилац и уплатио, јасно се закључује да се ради о оправданим трошковима.

Сходно наведеном, уговорни орган, као странка на чију је штету жалбени поступак окончан, дужан је жалиоцу надокнадити износ од 50,00 КМ на име трошкова уплаћене административне таксе, у складу са ставом израженим у Пресуди Управног апелационог вијећа Суда БиХ број: С1 3 У 041528 23 Увп од 21.09.2023. године.

Упутство о правном лијеку: Ово рјешење је коначан управни акт. Против овог рјешења може се поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема истог. Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА

Ервин Бибановић

Доставити:

1. Жалилац
2. Уговорни орган
3. Изабрани понуђач
4. Евиденцији
5. а/а